

BOYUN EĞME

Gençliği öldürmeye devam ediyorsunuz!

Çağdaş Çelik okuduğu üniversitede bir kürsü girişinde kendini asmış olarak bulundu. ODTÜ'de mühendislik ikinci sınıf öğrencisi Çağdaş canına kıydı. • Sf 4

HAFTALIK SİYASİ GAZETE ■ 2 AĞUSTOS 2019 CUMA ■ 1 TL

KİM BU SURIYELİLER?

ÜLKELERİNDE KALIP SAVAŞSALARDI DENİLEBİLİR Mİ?

Göçmen ve sığınmacı olarak ülkemizde olan milyonlarca kişi için söylenen bir şey de bu. Kimilerine göre, ülkelerinde ciddi bir iç mücadele sürerken oradan kaçarak başka bir ülkeye sığınanlar korkak. Kurtuluş Savaşı vermiş bir ülkenin yurttaşları olarak, mücadeleden kaçmayı mahkum ediyor pek çok kişi. (Suriye'nin de Fransız sömürgecilerine karşı verdiği mücadeleyle bağımsızlığını kazandığını bilmeyenler çok anlaşılabilir.)

İlk bakışta şu bile söylenebilir aslında: İslamcı cihatçılardan yana olmak zorunda da değil, kalıp Suriye ordusuna katılsalardı!

Suriye'de kısırlanmış iç savaşın gerçeği ise pek buna uygun değil. Özellikle islamcı provokatörlerin güçlü oldukları yerlerde zaten sivil halk kısa sürede bir bakıma esir alındı. Türkiye'nin sınıra yakın yerlerinde kamplarda kalıp, Suriye'de cihatçı örgütlerin emrinde paralı askerlik yapan küçük bir nüfus bir yana... Türkiye'ye kaçan Suriyelilerin önemli bir kısmı andığımız sivil halktan. Cihatçıların elinden kurtulmak için tek yapabildikleri kaçmak olmuş. Bir kısmının islamcı örgütlerle bağları var ve bu bağları Türkiye'de az ya da çok sürdürmek zorunda ama bunlar bile kendi halklarıyla, komşularıyla savaşmamak için Türkiye'de sefalet koşullarına razı olmuş durumda.

"İşimizi, ekmeğimizi elimizden alıyorlar. Devlet bizi beslemiyor da onları besliyor. Şımarıklar, çoluğa çocuğa musallat oluyorlar. Pisler, ülkemizi de kirletiyorlar. Tembeller, sağda solda dileniyor, hırsızlık yapıyorlar. Biz iş bulamazken bunlar ucuza çalışmaya razı oldukları için işleri kapıyorlar. Üstelik AKP hepsine kimlik verip seçimlerde oy kullanıracak! Biz ki, Kurtuluş Savaşı vermiş bir milletiz, bunlar kendi ülkelerinde kalıp savaşmak yerine kaçmış. Ayıp!"

Son günlerde daha sık duymaya başladığımız görüşler bunlar.

Gerçekleri yansıtıyorlar mı? Bakalım...

Bu sayıda Suriye gerçeklerini kuşbakışı göstermek istedik.

BÜTÜN ÇEKİK GÖZLÜLER ÇİNLİ, BÜTÜN SURIYELİLER AYNI MI?

Ülkemizde şu anda 3,5 milyonu aşkın Suriyeli göçmen ve sığınmacı var. Türkmen ve Kürt kökenliler var aralarında. Genel olarak sünni kökenli müslümanlardan oluşuyorlar.

Peki hepsi aynı mı?

Sadece köken, kültür ve Suriye'deki durumları açısından değil, Türkiye'deki yaşamları açısından da büyük farklılıklar var aralarında.

Sokaklarda yaşadıkları, dilencilikle geçindikleri varsayılıyor ama çok sınırlı bir kısmı dışında Suriyeliler, ülkemizde işçi nüfusa katılmış durumda. Büyükçe bir kısmı çadırlarda değil evlerde, apartman dairelerinde yaşıyor. Çok kötü koşullarda ve çok kalabalık evlerde. Aralarında islamcı cihat örgütlerinin şefleri de var. Lüks otomobiller, MİT'in koruduğu lüks apartman daireleri ve oteller onların emrinde mesela.

Ya da düz zenginleri var. Bir kısmı meslek sahibi olduğu için Türkiye'de tutunmayı başarmış ve para kazanmış, bir kısmıysa ülkesinden kaçarken "ganimet" toplamayı da becermiş.

3,5 milyon Suriyeli, her kalabalıkta olduğu gibi, çoğunlukla yoksul emekçilerden oluşuyor.

SURİYE'DE NELER OLDU?

Suriye'nin son 30 yılına bakmadan, geçmişine ilişkin bir fikir sahibi olmadan Suriyeliler ve Suriyeli göçmenler sorunu hakkında konuşmak doğru değil. • Sf 2

SURİYELİLER: YARISI ÇOCUK

Ülkemizde yaşayan Suriyeliler'in yarısına yakını 18 yaşın altında. Bunlar içinde 15 yaşın altında olan kalabalık bir kesim var. Ülkemiz yasalarına göre 15 yaşın altındaki çocukların çalıştırılması kesinlikle yasak! Türkiyeli çocukların da zaman zaman yaşadığı kaderi onlar fazlasıyla paylaşıyor. Suriyeli çocuk işçiler gerçeğini okuyun. • Sf 3

GURBETÇİYDİK, GURBET OLDUK

1980'li yıllara kadar bizden dışarıya emek göçü oluyordu. Şimdi dünyada en fazla mülteciye ev sahipliği yapan ülke Türkiye. • Sf 3

SURİYE'DE NELER OLDU?

Neredeyse 30 yıldır emperyalistlerin tehdit ettiği, İsrail'in hava operasyonları da düzenleyerek savaşta olduğu Suriye 2011 yılında kışkırtılmış iç karışıklıkla yüzleşti. Barışçı protestoları bastıran zalim Esad senaryosu tutmadı ama silahlandırılmış İslamcılar ülkeyi cehenneme çevirdi.

Suriye, Sovyetler Birliği'nin çözülüşünden önceki dönemde Ortadoğu'da sosyalist bir ülke olmadığı halde, tercihini açıkça emperyalist batı bloğunun karşısında yapmış olan nadir ülkelerden biriydi. Sosyalist bir toplumsal kuruluş hiçbir zaman Suriye'nin gündeminde olmadı ama ülke bir sosyal devlet yapılanmasına sahipti. Bu, Türkiye gibi orta gelişmişlikteki kapitalist ülkelerde uygulanan devletçilikten oldukça farklıydı.

1990'lı yıllara kadar, toplumsal adaletin kapitalist ülkelere göre oldukça yüksek ölçüde sağlandığı, özellikle eğitim ve üretimin geliştirilmesi konularında adımlar atılmış bir ülkediydi.

Üstelik, Ortadoğu'da ABD-İsrail hattının karşısında hem direnen hem de Filistin örneğindeki gibi direnişte olanların yanında duran bir ülke oldu.

ÇÖZÜLEN SOVYETLER SONRASINDA ÇÖZÜLEMİYEN ORTADOĞU

Sovyetlerin çözülüşünün ardından Suriye, hızla emperyalist güçlere yanaşmak gibi bir yolu seçmedi. Tersine, sosyalizmsiz dünyada büyük tehditlerle karşılaştığı halde, kendi toplumsal bütünlüğünü de koruyarak halkçı ve anti-emperyalist bir yapılanmayı sürdürmeye çalıştı.

Öte yandan, zaman zaman hükümette yer alan, bazen de açık saldırıları göğüsleyen komünistlerin de sıklıkla işaret ettikleri üzere, sosyalist ülkelere hep çok yakın durmuş olan bu ülkede iktidar emperyalizme karşı duruşu sağlama alınmış olmayan bir sınıf kompozisyonunun elindeydi.

Nitekim 2000'li yıllarda emperyalist tehditlere karşı BAAS

yönetiminin alabildiği en büyük önlem farklı yabancı sermaye gruplarını ülkeye davet etmek oldu.

JAPON VE FRANSTZ ŞİRKETLERİNDEN BEKLENEN BARIŞ KALKANI

Japon, Fransız, Alman ve Rus şirketleri Şam'da ışıltılı tabelalarla boy gösterirken, bunun Suriye'nin emperyalistlerle "barış içinde" bir arada yaşamasına olanak sağlayacağı var sayıldı.

2007 yılında Şam'a yüksek tepe Kasyun'dan bakıldığında görülen yeşil lambalı camiler denizinin Suudi'lerin desteği ile inşa edildiği iddia ediliyordu. Yabancı sermayeyi çekmek ve uluslararası sermayenin hasmane tutumlarını gemlemek için atılan adımların, ülkedeki gelir dağılımına olumsuz etkileri oldu. Bir kısmı devlet içindeki bağlantılarını istismar eden yeni zenginler ortaya çıkmaya başladı. Bağımsızlıkçı, yurtsever karakterini koruyan ama piyasa gerçeklerine de yavaş yavaş ısınan bir eğitilmiş genç profesyonel kuşağı da yine bu sırada gelişti.

Tüm bu adımların olumsuz ve olumlu etkileri oldu. Yoksul halkın geçmişte yanında durduğu devlete dönük itirazları ve talepleri arttı. Yeni zenginler, daha sonra muhaliflerin de kullandığı bir toplumsal güvensizliği besledi.

Öte yandan, Suriye farklı sermaye grupları ile girdiği ilişkilerle zaman kazandı. Emperyalizmin kışkırttığı kimi siyasal gruplar ortaya çıktı ama geniş ölçekte toplumsal birlik korundu.

Suriye bu dönemde ilk ciddi tehditle 2007 yılında karşılaştı. İsrail savaş uçaklarının Suriye sınırlarına dönük taciz operasyonları gibi kışkırtmalarla birlikte Suriye'nin ABD için Irak'tan sonraki

hedef haline geleceği konuşulmaya başlandı.

2008 yılında İsrail'in Lübnan'da Hizbullah'la karşılaştığı girişimleri hüsrana sonuçlanınca Suriye bir açıdan güç kazanıp rahatlamış bir başka açıdansa saldırıya daha açık hale gelmiş oldu.

Türkiye'nin bu aşamada Suriye'yi emperyalistlere "bağlamak" ve olası emperyalist operasyonda alacağı rol için hazırlık yapmak çift yönlü amaçlarıyla yaptıkları biliniyor.

2011 yılı başlarında Suriye'de ilk sokak hareketleri yaşandı. Güneydeki Dera kentinde bazı gençlerin tutuklanması ile başlayan olaylarda yaşanan polis şiddeti hızla yayılan ve sertleşen protestolara neden oldu.

Bu protestolara başlangıçta memnuniyetsiz halk kesimlerinin de itibar ettiği, komünistlerin bile 2011 baharında protestolarda dile getirilen bazı taleplere hak verdiği biliniyor. Öte yandan durum çok kısa sürede değişti. İslamcı örgütlerin kışkırttığı gruplar, sokak eylemlerinin sertleşmesine neden oldu. Bunun sonucuya halkın çok kısa sürede "protesto" ve "muhalefet güçlerinden" uzaklaşmasıydı.

Bu aşamada ülke yönetiminin kışkırtmaları sertlikle bastırmak yolundan uzak durduğu bugün biliniyor. Tersine, sokaklarda kanlı görüntüler oluşturarak yabancı haber ajanslarına görüntüler servis etmek, işgal heveslisi em-

peryalistlere koz çıkarmak İslamcı muhalefetin işi oldu. Silahlı çatışmaların başladığı dönemin ilk ayında 88 asker öldürülmüştü.

Suriye'de emperyalist işgale ve dış müdahaleye gerekçe oluşturmak üzere başlatılan hareket, toplumun geniş bir kesimini Baas yönetimine yakınlaştırırken,

çevredeki güçlerin de devreye girmeyle bizzat bir iç savaş gücüne evrildi.

"Zalim Esad'ın bastırıldığı masum halk gösterileri" hikayeleri tutmayınca dünyanın dört bir yanından silah ve asker sağlanan halk düşmanı İslamcı kalkışma başlamış oldu.

HALEP'İN YAĞMALANAN FABRİKALARI

2012 yılında Suriye'den gelen haberler korkunçtu. Suriye Dışişleri Bakanı BM Genel Sekreteri'ne yazdığı bir mektupta Halep'te 1000 fabrikanın yağmalandığını bildiriyordu. Bunun "yasal olmayan, korsanlığa varan ve Suriye halkının mal ve mülküne yönelik bir saldırı olduğu" belirtilirken, Türkiye'nin "Suriye'nin zenginliklerinin yağmalanması için gerekli koşulları sağlayarak terörizmi desteklediği" öne sürülüyordu.

GAZİANTEP'TE HALEP MALI "SANAYİ DEVRİMİ"

Gaziantep ve Kilis'ten alınan haberler, Halep kaynaklı bu bilgileri

doğruluyordu. Türkiye'nin bu güney kentlerinde sanayi, Halep'in fabrikalarından sökülen makinelerle genişlemekteydi!

İlgilileri unutmuş olabilir hatırlatalım, bu konuda doğrudan o dönemin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan hakkında Avrupa mahkemelerinde açılmış bir tazminat davası var. Bu dava ve başka bazı davalarda Erdoğan yalnızca teröristlere yardım etmekle değil, fabrikaları tahrip etmek ve parçalamak, ayrıca çalışan iş makineleri ve donanımı Türkiye'ye taşıma konusunda teröristlere izin vermek hatta imkan sağlamakla suçlanıyor.

KİMYASAL SİLAH YALANI VE EMPERYALİST İŞGAL TEHDİDİ

Irak işgalinin temel dayanaklarını hatırlatalım: Irak'ın elinde kitle imha silahları var ve Saddam El Kaide'yi destekliyor! Batı kamuoyunda dehşet yaratmak, 11 Eylül'ün yarattığı psikolojik ortamdan yararlanmak için bu dayanaklar birebirdi.

Tek sorun her ikisinin de açıkça yalan olmasıydı! Irak, uzun süredir Birleşmiş Milletler'in denetimi altında ve hatta işgalden kısa süre önce yayımlanan bir denetim raporu açıkça Irak'ın kimyasal ya da nükleer kitle imha silahı bulundurmadığı, kullanılabilecek durumda olmadığı yolundaydı.

Suriye aynı yalanı kullanarak bir işgal hareketi başlatmak için uygun ülke değildi. Bir kere Irak'ta bile saptığı bataklıktan kurtulamayan emperyalistler Suriye'ye dönük açık işgal hareketine kalkışamazdı. İkincisi, Irak'taki yalanı Suriye'de de tekrarlamak çok zordu. Uluslararası kamuoyu bu sefer daha baştan su koyverirdi, başka ülkeler buna itiraz ederdi ve Irak'taki yalandan sonra emperyalizmin inandırıcı olma sorunu vardı.

Bu yüzden Suriye'de yalan makinesini çalıştırmak için daha büyük bir çaba gerekti. Bu çabanın bir örneği olarak Beyaz Miğferler adını taşıyan sözde kurtarma örgütü, kazma, kürek ya da sargı beziyle değil kameralarla faaliyete koyuldu. Toza toprağa bu-

lanmış çocuklarda "sivillere bombardıman" filmleri çekildi. Bir hastanenin acil servisinde çekilen görüntüler, kimyasal saldırı sonrası yaşanan zehirlenme olarak servis edildi.

BİR DE ŞU "KAMERA ARKASI" OLMASAYDI

Şanssızlıkları şuydu ki, Beyaz Miğferlerin yaptığı çekimlerin neredeyse hepsinin "kamera arkası" görüntüleri ortaya çıktı. Bir ambülansta yaralı olarak fotoğrafı çeken kız çocuğu dünya basınında manşetleri kaplamıştı. Çok kısa süre sonra "çekimlerden" güler yüzlü ve mutlu fotoğraflar ortaya çıktı.

2013 yılından beri, Suriye'nin kimyasal silah kullanmaya hazırlandığına ilişkin kampanyalar düzenleniyor. Bunların bir kısmında ABD açıkça silahlı müdahaleyle tehdit ediyor. Hemen hepsinde kısa sürede belgeleriyle ortaya konulan gerçekse bambaşka oldu: ABD destekli muhalefet Suriye ordusuna karşı kimyasal silah kullanmış ya da kullanma hazırlığı yapmıştı.

Düşünülen bu saldırıları Suriye ordusu tarafından yapılmış gibi gösterip saldırmaktı! Suriye, bu yalanları gereken hızla ortaya çıkardı, dünyadaki barışseverler gereken hızla kamuoyunu aydınlattı.

SAMANALTI / Sait Munzur

GURBETÇİYDİK, GURBET OLDUK

Türkiye artık dünyanın en fazla sığınmacıya ev sahipliği yapan ülkesi. Bazı illerde Suriyeliler nüfusun çoğunluğunu oluşturuyor.

1980'li yıllara kadar bizden dışarıya emek göçü oluyordu. Şimdi dünyada en fazla mülteciye ev sahipliği yapan ülke Türkiye.

Üstelik ülkemiz sadece ciddi sayıda göçmen alan bir ülke değil aynı zamanda transit geçiş yapılan yani göçmenlerin ya da sığınmacıların başka ülkelere geçiş yapmak üzere kullandıkları bir ülke.

Elbette Türkiye'ye yönelik

göçün en önemli kaynak ülkesi Suriye. Ülkede kayıtlı olarak bulunan 3,6 milyon Suriyelinin yalnızca 87 bini, 11 ayrı geçici barınma merkezinde kalırken geri kalan 3,5 milyonu ülkenin tüm kentlerine dağılmış durumda.

KİLİS'İN YÜZDE 81'İ SURIYELİ

Resmi verilere göre, Suriyeli sığınmacıların sayıca en çok buldukları iller İstanbul,

Antep, Urfa ve Hatay.

Oran olarak baktığımızda karşımıza çıkan en çarpıcı veri Kilis ile ilgili. Bu ilin nüfusunun yüzde 81'ini Suriyeliler oluşturuyor!

Tabii bu sayılar yalnızca kayıtlı göçmenleri ifade ediyor.

Sadece Suriye'den değil, Afganistan ve Irak gibi pek çok ülkeden gelen göçmenlerin azımsanmayacak bir bölümü de kaçak olarak Türkiye'de bulunuyor.

KAÇAK İŞÇİ: ENSESİNE VUR LOKMASINI AL

Milyonlarca göçmen, sığınmacı, mülteci...

Aileleriyle birlikte milyonlarca işçi demek bu. Pek azı beraberlerinde kendilerini güvence altına alan, hatta gittikleri yerde "patron" olmalarını sağlayan bir servetle geliyor göçtüğü ülkeye.

Geldikleri yerde meslekleri ne olursa olsun göçmen işçi olarak artık vasıfsız ve ucuz işçi durumundalar.

Türkiye'de göçmen işçiler ağırlıklı olarak kuralsız çalışan sektörlerde, Türkiye'li bir işçinin aldığı ücretin çok altında ücretlerle çalışabiliyor.

Tarım, inşaat, tekstil sektörleri göçmen işçi kaynıyor. Bir de Türkiye'deki göçmen işçiler "geçici koruma" denilen ve uluslararası hukukta da yer almayan bir tanımla ülkede tutuluyor.

Türkiye'ye gelmelerinden ancak 4,5 yıl sonra yasal düzenlemeye kavuşan çalışma izniyse sadece kayıtlı oldukları illerde çalışmaları durumunda ve çalıştıkları işyerinin patronu tarafından başvuru yapılması halinde alınabiliyor.

Çalışma izni alabilen Suriyelilerin sayısı şu anda 30 bin civarında.

ÇALIŞMA İZNI HER ZAMAN İYİ GELMİYOR

Üstelik Suriyeli işçiler de her zaman çalışma izni çıkarmayı tercih etmiyor. Patronlar, çalışma izni olmayan, ucuz ve kaçak işçiyi tercih ediyor zaten. Kolayca kapının önüne koyabildiği, istediğinde ücretini vermediği işçi o. "Çalışma iznim var" demek her zaman daha kolay ve daha iyi iş bulmayı sağlamıyor.

Çalışma izni olmamasıysa kayıt dışı ve çok düşük ücretli çalışmak anlamına geliyor. İş bulabilmelerinin daha kötü koşulları kabul etmelerine bağlı oluşu, çalıştıkları sektörlerde en aşağıda yer almalarına ve ücretlerin aşağı çekilmesinde de etkili olmalarına yarıyor.

Bu durum da Türkiye'li işçilerle sürekli bir gerginliğin yaşanması anlamına geliyor.

GÖÇMEN İŞÇİNİN "KAZA" SONUCU ÖLÜMÜ

Bu yılın ilk altı ayında 840 işçi çalışırken öldü. Yobaz siyasetçilerin kader dediğine kapitalizm daha bilimsel bir isim bulmuş: İş kazası diyorlar. İşte bu iş kazası görünümündeki işçi cinayetlerinde 6 ayda 840 işçi can verdi.

Bu resmi rakamda göçmen ve sığınmacı işçilerin payı yüzde 63.

Basit istatistiki orana bakıldığında bile "göçmenler daha fazla ölüyor" diyebiliriz.

Bir de ölümlü kazaların gizlenmesi daha zor olsa da göçmen/sığınmacı işçilerle ilgili her şey gibi işyerlerinde yaşanan "kazaların" da ne kadarı gizleniyor bilemiyoruz.

Bir kısmı aileleri bile olmadan yaşadıkları ülkede, yabancı işçilerin

ölümü bile fark edilmeyebiliyor. Büyük bir şantiyenin bir köşesinde cesedi bulunduğu "öldü" deniliyor.

Birden fazla işçinin yaşamını yitirdiği yangın, su baskını gibi olaylardaysa ölen işçilerin adları, geldikleri ülke bile belirsiz kalabiliyor.

Riskli alanlarda çalıştırılan, gereken iş güvenliği önlemleri alınmadan işbaşı yaptırılan göçmen/sığınmacı işçilerin başka pek çok konuda olduğu gibi bu konuda da haklarını savunamadıklarını hatırlatalım.

Güvenlik önlemlerinin alınmasını istemek, gerektiğinde ilgili kurumlara şikayet etmek gibi şeyler yapamıyorlar, yapmamayı tercih ediyorlar.

PATRONLARIN GÖÇMEN POLİTİKALARI: TAMAMEN DUYGUSAL!

Fatma Şahin, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı yaptı, 2014 yerel seçimlerinde Gaziantep Büyükşehir Belediye Başkanı oldu. O yıl söylediği söz şu: Suriyeliler Gaziantep'e ilaç gibi geldi.

Şimdi İçişleri Bakanı'ndan, patron temsilcilerine kadar herkesin "ülkelerine geri göndereceğiz" dedikleri Suriyeli işçiler açgözlü patron sınıfına gerçekten ilaç gibi geldi. "Fabrikalar işçi bulamadığı için çalışmıyordu, Suriyeliler geldi de çalıştırarak adam bulduk" değil elbette konu. Tersine zaten işçi değil iş bulunmuyor memlekette.

Birincisi, göçmen/sığınmacı işçi karın tokluğuna çalışıyor. Bazen karnı bile doymadan... Çünkü sadece tutunmaya çalışıyor, bir gelecek kurmak, daha sağlıklı yaşamak, çocuklarının eğitim almasını

sağlamak gibi şeyler gündeminde yok. Hayatta kalmaya çalışıyor! Patronlar da bunu istismar ediyor.

İkincisi, göçmen/sığınmacı işçiyi her istediğini yaptırabiliyor patronlar. Çıkını çıkarsa kaçak olduğu ihbar edilecek. "Yabancı" olduğu için kandırmak kolay.

Üçüncüsü, göçmen/sığınmacı işçinin ucuz emeği bütün emek piyasasını altüst ediyor. İşsizlik korkusuyla baskılayıp ucuz çalıştırdığı düzenli işçiyi pazarlıkta bir de bu kozu oluyor patronun: Suriyeliler senin istediğin maaşın dörtte birine çalışıyor!

Dördüncüsü, göçmen/sığınmacı işçi, emekçileri bölmek için zemin yaratıyor. Sömürüldükleri, aç bırakıldıkları için isyan etmesi gereken işçiler, patronu bırakıp birbirlerine diş biliyor.

"Suriyeliler Gaziantep'e ilaç gibi geldi" diyen AKP'li başkan, bu yüzden çok rahat, bu yüzden keyfi yerinde.

Üstelik sıkıştığında "Biz kardeşlik dedik, Müslümandır dedik iş verdik, eklemek verdik. Daha ne yapalım. Artık fazla oldular" diye kestirip atabilir.

Tahmin etmesi zor değil, Suriyeliler "işimizi, ekmeğimizi elimizden alıyorlar" diye hedef gösterildikçe daha ucuza çalışacaklar, ücretlerini alamadıklarında gılgırlarını çıkartamayacaklar.

"Ülkemizde savaşı siz kıskırttınız, kalktık geldik buralara. 4 yıldır sokaklarda, izbe bodrum katlarında yaşıyor ve eşek gibi çalışıyoruz. Artık haklarımızı istiyoruz. Hukuk bizim için de olsun istiyoruz" diyecekleri sırada... Sözlerini yutup daha çok çalışacaklar.

"MÜLTECİLER KÖTÜ KOŞULLARDA ÇALIŞTIRILYORLAR, SİGORTASIZLAR, UZUN SAATLER ÇALIŞTIRILYORLAR. NE KADAR PİS İŞ, ANGARYA İŞ VARSA SURIYELİLER, PAKİSTANLILAR YAPIYOR." (PATRONLARIN ENSESİNDEYİZ DAYANIŞMA, HABERLEŞME VE MÜCADELE AĞI'NIN YAPTIĞI BİR SAHA ÇALIŞMASINDA İŞÇİLERİN SÖYLEDİKLERİNDEN)

PATRONLAR ÇOCUKLARI (ÇALIŞTIRMAYI) SEVİYOR

Suriye'de bir okulları vardı, oyun oynadıkları arkadaşları. "Playstation" oynuyorlardı, pek çok Türkiye'li çocuk gibi.

Şimdi Türkiye'deler. Ülkemizde bulunan Suriyelilerin yarısına yakını 18 yaş altındaki çocuk ve gençler oluşturuyor.

Suriyeli çocuklar çalışıyor.

40 - 45 yaşında yetişkinlere iş vermeyenler, çocukları çalıştırmayı tercih ediyor. Göçmen/sığınmacı ailelerde eve ekmek getiren çocuklar oluyor! Yetişkinler tembel olduğundan değil, patronlar çocuk işçi seviyor.

Üstelik bir işe girip çalışabilen Suriyeli çocuklar şanslı da sayılıyor. Bunu yapamayanlar sokaklarda dileniyor çünkü.

19. yüzyıl İngilteresi'nde sanayi devriminin ilk yıllarında böyleydi.

Patronlar çocuk işçileri çok sevdi.

Şimdi ülkemizde aynı şeyler yaşanıyor.

ÇOCUK İŞÇİLİK HESAPTA YASAK

Çocuk işçiler yetişkin işçilerin yapmak istemeyeceği işleri yapıyor, itaatkârlar, kızsan, bağırsan, sövsen ses çıkarmıyorlar, yetişkin işçilere göre öğrenmeye daha açıklar.

İstanbul'da tekstil atölyelerinin yoğun olduğu kimi sokaklar, işe giriş çıkış saatleri ya da molalarda okul bahçesine dönüyor. Yan yana kurulu ve hiçbir kuralın işlemediği merdiven altı atölyelerde, çocuklar çok küçük yaşta itibaren uzun çalışma saatleriyle çalışmak zorunda kalıyor.

Yasalara göre 15 yaşını doldurmamış çocukların çalışması yasak ve 15-18 yaş arası gençlerin de çalışmaları onları koruyan belli kurallara bağlı.

Yasal düzenlemeler önem taşıyor ve bu duruma göz yumuluyor. Tarım, tekstil gibi sektörler göz göre göre çocuk emeği üzerinden yürüyor.

ÜÇ YANGINDA GÖÇMEN İŞÇİNİN RESMİ

Son dönemde üst üste üç önemli yangın yaşandı ve bu yangınlar göçmen/sığınmacı işçilerin hangi koşullarda yaşamak zorunda kaldığını çarpıcı biçimde gösterdi.

Ocak ayında Ankara'da Mobilyacılar Sitesi'nde çıkan yangında Suriyeli beş işçi yaşamını yitirdi. Mobilyacılar Sitesi, kuralsız ve güvencesiz çalışmayla ünlü bölgelerden biri.

Mart ayındaysa yine Ankara'da atık kağıt işçilerinin kaldığı binada çıkan yangında beş Afgan işçi hayatını kaybetti.

Üçüncü haber, şeker bayramında fazla mesai yapmakta olan bir tekstil fabrikasından geldi. Kocaeli'deki bu yangında kaç işçinin öldüğü dahi netleşemedi. "Dört işçi" diyen de oldu, "altı" diyen de... Yani, göçmen/sığınmacı işçi derken, yaşarken de ölünce de kaydı tutulamayan, hayatı öylesine ucuz görülen bir işçi toplamından bahsediyoruz.

Türkiye Komünist Partisi, maddi kaynaklarını üyelerinin ve dostlarının, dışından tımağından artırdıklarıyla partiye aidat ve bağış verenerlerin katkılarıyla oluşturuyor.
Türkiye Komünist Partisi'ne bağışlarınızla katkı koyabilirsiniz. Hesap numaralarımız şöyle:

T. HALK BANKASI
Kadıköy/İstanbul Şubesi
Şube kodu : 0140
Hesap no: 16000060
Türkiye Komünist Partisi IBAN:
TR960001200914000016000060

YAPI KREDİ BANKASI
Ümraniye Çarşı Şubesi
ŞUBE KODU : 1171
HESAP NO: 87854153
Türkiye Komünist Partisi IBAN:
TR490006701000000087854153

AKBANK
Bahariye Şubesi
Şube kodu : 0141
Hesap No : 0128702
Türkiye Komünist Partisi IBAN:
TR320004600141888000128702

GENÇLİĞİ ÖLDÜRMEYE DEVAM EDİYORSUNUZ!

Çağdaş Çelik okuduğu üniversitede bir kürsü girişinde kendini asmış olarak bulundu. ODTÜ'de mühendislik ikinci sınıf öğrencisi Çağdaş canına kıydı.

Geçen hafta, bu düzenin gençliğe reva gördüklerini, gencecik insanların nasıl bir darboğazın içine itildiğini bu sayfalarda anlatmış ve egemenlere seslenmiştik: Gençliği öldürüyorsunuz!

Aradan geçen bir haftada işyerlerinde "kaza" süsü verilmiş işçi cinayetlerinde can veren gençler oldu, milyonlarca genç bir haftayı daha iş arayarak ya da iş aramaktan vaz geçip kaygılarıyla bir köşeye çekilmiş olarak geçirdi.

ODTÜ'de bir genç intihar etti. Ortadoğu Teknik Üniversitesi Metalurji ve Malzeme Mühendisliği ikinci sınıf öğrencisi Çağdaş Çelik kendisini bir dersliğin kapısına astı.

Geçen hafta yazdıklarımızın uzunca bir bölümü-

nü de intihar konusuna ayırmıştık.

Sosyal ve psikolojik temelleri, nedenleri, açıklamaları var intiharların ama kesin olan toplumsal krizin, insanların bu düzende yaşadıkları tikanmaların yani aslında önlenabilir olan nedenlerin ağır bastığı.

"İntiharlar: Hepimiz için bir uyarı" demiştik. Çağdaş'ın ölümü de böyle aslında. Bir uyarı, bir mücadele çağrısı. Aşırı çalışmaya, çıksızlığa, işsizliğe, düzenin başarı ve başarısızlık çarkları arasında öğütülmeye mahkûm bırakılan gençliği, geleceğimizi kurtarmak için bu uyarıya, bu mücadele çağrısına kulak vermek zorundayız.

Başka da bir çıkış yok. Eğer koca ülke çıkışı hep beraber canına kıymakta aramayacaksa...

İNTİHARLAR NEDEN ARTIYOR?

Geçen hafta yayımladığımız bu kısa yazıyı bir kez daha okurlarımızla paylaşmak istedik.

Tüm dünyada gençlerde intihar oranları artıyor. Türkiye için de bu artış geçerli. İntihar bir halk sağlığı sorunu olarak kabul ediliyor.

Verilere göre 2018 yılında 15 yaş altı 69 çocuk, 15-19 yaş grubundan da 304 genç yaşamına son verdi. Son 10 yılın verileri incelendiğinde 15 yaş altı 918 çocuk intihar etti. Ki 15 yaş altı çocuklarda intihar pek beklenen bir durum sayılmıyor. Son 10 yılda 15-19 yaş aralığında intihar edenlerin sayısı ise 3 bin 523 oldu. Kaba intihar hızı yüz binde 4 civarında. Ruhsal bozuklukların intiharı tek başına açıklamadığı biliniyor, toplumsal, çevresel faktörlerin de etkisi var. Umutsuzluğun başlı başına bir risk olduğu belirtiliyor.

Gençler kendi sıra arkadaşlarının, mahalle arkadaşlarının intihar haberlerini alıyor. Gençler adaletsizlik haberlerini, yardım çağrılarının karşılıksız kaldığı haberlerini okuyor.

Gençler artık her mahallede, her köşe başında, her okul çıkışında ulaşılabilir olan uyuşturucularla zehirleniyor. Gericilik bir yandan bütün okulları imam hatipleştirmeye çalışır, "6 yaşındaki kızla evlenilebilir" diyenler cezasız kalırken çocuk ve ergen istismarları artıyor.

Bu haberler sıradanlaşmamalı. Gençlerin intiharları bir uyarı olmalı. Bu işte bir yanlışlık olduğuna dair bir uyarı. Öylece kabullenenecek miyiz? İtiraz etmeyecek miyiz?

Gençlerin umutsuzluğa sürüklenmesine izin mi vereceğiz?

Teslim mi olunacak, mücadele mi edilecek? Yalnız mı kalınacak, örgütlü mü hareket edilecek? Bi-reycilik, boş vermişlik, edilgenlik kültürünün mü bir parçası olacağız, birbirimizden güç almanın mı?

Umutsuzluğu en başta bu düzen yaratıyor. Üstelik umutsuzluk bu düzenin sonunun gelmemesine

yarıyor. Oysa insanlık tarihi umut verici direniş, başkaldırı, mücadele öyküleriyle dolu.

Burada hepimize sorumluluk düşüyor.

Biz karşı çıkmadıkça, kendimizi, çevremizi, toplumu dönüştürmek için adım atmadıkça "önlenbilir" risk faktörleri önlenmeden yayılmaya devam edecek.

DÜZENİN KADRANI ÖLÜME DÖNÜYOR

Hepimiz büyük umutlarla hazırlandığımız, hayalini kurduğumuz üniversitelere ailemizin yanından, onların büyük sevinçleri ve umutlarıyla uğurlanmıştık. Üniversite sıraları her birimizi başka zorluklarla karşılıyordu. Çoğumuz ilk kez yüz yüze geldiğimiz ama hayatımız boyunca devam edecek olan barınma sorunu ile karşılaştık. Başımızı sokacak bir göz odayı bize sağlayamayanlar, bekara öğrenciyi ev yok diyenler, zevk-ü sefa içerisinde yaşayanlar sırt çevirdi bize...

Barınacak iki göz odayı bulduk bulmasına ama ne açlık yakamızı bıraktı ne de mülk sahipleri. Evin kapısını çalan ya bankalar oldu ya da KYK kredileri ile kendisine borçlandıran tefeci devletin kendisi...

Zor bela başladığımız okula devam edebilmek adına genç yaşımızda sömürüldüğümüz, sömürünün açığa çıkmaması için uyuşturulmaya çalışıldığımız bir çarkın içindeyiz.

Okurken çalışmak zorunda olduğumuz, diplomasını aldığımızda işsiz kaldığımız ya da insani olmayan koşullara mahkûm bırakıldığımız bu düzeni değiştirmek zorundayız.

Sıra arkadaşlarımızı intihara sürükleyen şey bunca kötülüğün, zorbalığın var olduğu bir dünyada eşit ve özgür bir geleceğin hayalinin bile ellerinden alınması. Biliyoruz ki üniversite sıralarında geleceksizlik kaygısıyla boğuşan, inşaatlarda tonlarca ağırlığın altında ezilerek can veren bizler azınlık değiliz. Yan yana geldiğimizde hayalini kurduğumuz eşit ve özgür geleceği kendi ellerimizle var edebiliriz.

Ne ODTÜ öğrencisi Çağdaş ne tıp kazanamadığı için intihar eden Melis ne de okurken çalışmak zorunda kalan ve çalıştığı iş yerinin patronu tarafından öldürülen Şule ne daha niceleri... Yalnız değiliz, yalnız değilsiniz; bu düzenin bizleri öldürmesine seyirci kalmayacağız ve bu bataklığın içinden birlikte çıkacağız!

Türkiye Komünist Gençliği

HEP BİRLİKTE MÜCADELEYE!

Çağdaş Çelik'in bir okul arkadaşının onun ölümünün ardından yazdığı bu satırları okurlarımızla paylaşıyoruz.

Şule Çet, Mustafa Koç, Çağdaş Çelik daha saymadığımız onlarca isim. İsimden de öte yarım kalmış hayatlar.

Çağdaş Çelik ODTÜ öğrencisiydi. Belki sınav dönemlerinde birlikte ders çalıştığımız, bazen not bazen de olmadığından otobüs kartı istediğimiz arkadaşlarımızdan biri.

Üniversiteye girmek için emek harcadı. Belki de şuan tercih yapan her lise öğrencisi gibi o okul onun da hayalimdi ve bir sabah ölüm haberiyle uyandı sıra arkadaşları. Hepimiz için kurtuluş yolu olarak gösterilen içi boşaltılmış bu üniversite bir emekçinin çocuğuna daha mezar olmuş oldu.

Çağdaş bir sosyal medya paylaşımında 16 saattir çalışıyorum, ayaklarımı hisset-

miyorum demişti. Üniversite okurken bir çoğumuzun çalışmak zorunda kalması gerçeğini vuruyor yüzümüze. Kafelerde barlarda günlüğü ile bir faturamızı dahi ödeyemeyeceğimiz ücretlere çalışıyor, düpedüz sömürülüyor sabahında ise kalkıp okulumuza gidiyoruz.

Bir hafta suyumuz bir hafta elektriğimiz kesiliyor belki yine de emekçi olduğumu bildiğimiz ailelerimize her şeyin yolunda olduğunu söylüyor.

Bir gece sallanıyor o ip ve Çağdaş'ın söylediği gibi mutsuz olmamak için her şeyi yapmış olan birimiz intihar ediyor.

Bir tarafta kazanamadığı üniversite için intihar edenler diğer tarafta hayalleri süsleyen o üniversitede intihar edenler. Düzen insanlara her iki tarafta da nefes aldırıyor.

Oysa bizler eşit, özgür ve sömürünün son bulduğu bir düzeni kuracak olanlarız. Kardeşimizin 16 saat çalışıp hissetmediği ayaklarının hesabını hep birlikte sorabilir, buna bir son verebiliriz.

Hesabını kimden soracağımızı biliyo-

ruz!

İşsizlik ordusunu yaratıp kendi çıkarları doğrultusunda emekçi halkı sürekli işsizlik ile tehdit eden patronlardan, bilime değil düzene hizmet eden kürsülerden...

Biz emekçi çocuklarına dar etmeye çalıştıkları üniversitelerde sınıf arkadaşlarımızın staj yaparken katledildiği, geleceksizlik kaygısıyla intihara sürüklendiği bu düzeni kabul edemez, onunla hep birlikte mücadele ederiz.

Bu haftaki Boyun Eğme'de yer alan intihar verileri vardı. Onları okurken içimiz yanıyordu ki bir yenisi daha eklendi. Sebepler benzer: güvensizlik, gelecek kaygısı ve umutsuzluk. Çözüm ise belli. Melis'le, Çağdaş'la, Şule ile birlikte, omuz omuza insan hayatından daha önemli hale getirdikleri tabularını yıkmak. Üniversite öğrencisi olarak üyesi bulunduğumuz, kartını gururla taşıdığımız Türkiye Komünist Gençliği aydınlık geleceğimizi kurarken en güçlü yanımız olacaktır. Hep birlikte mücadeleye!